

ПОШТОВАНИ ГРАЂАНИ,

Није лако данас грађанима Србије да се одреде за кога ће гласати само на основу предизборних обећања. На срећу, за то постоје и поузданији критеријуми. Овде, наиме, нико више није политички невин. Сви су већ били и у опозицији и на власти. Дакле, сада на политичкој сцени у Србији нема таквих који би, да тако кажем, могли да живе од недостатка доказа какви они уистину јесу. А управо је то био случај све до 2000. године са такозваном демократском опозицијом. Шест година власти довољан је период за сваку власт да покаже своје право лице. Међутим, слушајући поруке њихове изборне кампање, намеће се утисак да они, сви скупа и појединачно, још верују да немају ни трунку одговорности за постојеће катастрофално стање. За то су, наравно, увек криви неки други. Другим речима, они живе у једној великој илузији да се политичка сцена Србије дели на оне чији је посао само да обећавају и на оне друге, који ће вечито бити одговорни за све, укључујући и њихова неиспуњена обећања.

Али, оставимо празна обећања и погледајмо шта је чији учинак. Први и највећи проблем ове земље свакако је Косово. Власт којој сам припадао оставила је иза себе Резолуцију 1244 са печатом Уједињених нација. Тамо црно на бело пише да Косово остаје у Србији да су њене границе непроменљиве, односно међународно признате. Чак је и предвиђено да српске оружане снаге буду на границама Косова према другим суседним државама и да те снаге обезбеђују српске светиње и историјске споменике. У духу је те Резолуције да се присуство српске власти на Косову повећава у складу са нормализацијом прилика. У међувремену, дошла је нова власт и за пуних 6 година ниједан српски граничар није отишао на Косово, нити је то овдашња власт тражила. Сад се спрема нова резолуција за коју се увелико прича да ће, нажалост, бити знатно неповољнија по Србију од Резолуције 1244. Уместо позивања на реалност и трезвеност када је Косово у питању, било би нормално да ко год овде хоће да се кандидује за власт овом народу гарантује резолуцију која неће бити неповољнија од 1244. Свака друга прича је депласирана. А једна од тих депласираних прича о решењу косовског проблема јесте и она да ће уласком у Европску заједницу тај проблем аутоматски нестати. Да је то ноторна обмана, сведочи и чињеница да се сличан проблем сепаратистичких покрета у многим

државама оснивачима ЕЗ није разрешио уласком тих држава у унију. Напротив.

Узмимо и други крупан проблем - незапосленост. Ту је апсурдност обећања која нам се нуде иста, а можда и већа, него у случају Косова. Представници политичких партија које су чиниле власт 6 година обећавају брзо решење тог проблема. Кажу, запослиће више десетина хиљада младих људи. Али, не кажу да је у време њиховог вршења власти у Србији остало без посла скоро милион људи. Ако нас тако буду запошљавали, да на сваких милион отпуштених запосле неколико десетина хиљада нових радника, ускоро у Србији нико неће имати шта да ради. Осим њих - наравно!

Слична апсурдност празних обећања постоји и у вези обрачуна са корупцијом и организованим криминалом. Главни гласноговорници тог наводног обрачуна су личности до грла упетљане у разне криминалне афере, односно ликови који нису излазили из штабова најмоћнијих мафијашких организација, или који су Србију и њену имовину предали или, тачније речено, поделили са неколицином тајкуна. Школарине су подигли до неба они који никада ни слово не би научили да није било социјалне солидарности и бесплатног школовања. И много је још таквих апсурда и када је реч о здравству, заштити социјално угрожених, о наталитету, итд.

Свака нормална и народна власт у Србији мораће да врати бесплатно школовање и лечење. Као што ће морати да преиспита приватизацију са становишта закона и прописа - јер је немогуће да се имовина коју су стварале генерације просто изгуби, нестане, а да нико не пита где је то отишло. Та власт ће морати и да обнови и изгради српску привреду. Јер, знају добро и пензионери и незапослени и труднице и социјално угрожени да без привреде нема нових радних места, ни пензија, ни социјалне помоћи. Не морају они да буду посебно економски образовани да би схватили да се њихова социјална будућност не може темељити на продаји преостала 2-3 јавна предузећа. Јер, шта после?

Зато гласајте за одговорну власт, за власт економске обнове Србије, за власт социјалне солидарности и правде! Гласајте за Србију и њену будућност! Гласајте за социјалисте! Гласајући за социјалисте - гласате за себе, своју децу и своје унуке!